

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 7

In verband met de jongste loonsverhoging van 6 % acht de Regering het redelijk ook bepaalde renten en uitkeringen krachtens de Ongevallenwet 1921, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en de Zeeongevallenwet 1919, alsmede de bijlagen, welke ingevolge de Wet tot aanvulling van ongevallenrenten op deze renten en uitkeringen worden verleend, met 6 % te verhogen. Deze zienswijze wordt door de Stichting van den Arbeid gedeeld.

Reeds eerder — bij de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten (wet van 26 Mei 1950, *Stb.* K. 191) — werd aan degenen, die een rente krachtens artikel 16 der Ongevallenwet 1921 of artikel 37 der Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922, dan wel een uitkering krachtens artikel 2, eerste lid, onder a, der Zeeongevallenwet 1919 genieten, berekend naar een verlies van geschiktheid tot werken van meer dan vijf en twintig pct., alsmede aan de nagelaten betrekkingen van ongevalsgetroffenen een bijslag op hun rente of uitkering verleend van vijf en twintig pct., indien het betreft een rente of uitkering, toegekend ter zake van een ongeval, dat vóór 1 Januari 1947 — bij uitkeringen ingevolge de Zeeongevallenwet 1919 vóór 1 Januari 1946 — heeft plaats gevonden.

Vervolgens werd in verband met de loonsverhoging van 19 Maart 1951 bij de wet van 13 Juli 1951, *Stb.* 287, op renten en uitkeringen als vorenbedoeld ter zake van ongevallen, welke vóór 19 Maart 1951 hadden plaats gevonden, een bijslag verleend van vijf pct. Tevens werd bij deze wet op de bijslag ingevolge de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten een verhoging van vijf pct. gegeven.

Bij de wet van 3 Februari 1954, *Stb.* 61, werd de bijslag van vijf pct., toegekend aan de bovengenoemde groepen van rentetrekkers, tot tien pct. verhoogd. Een gelijke verhoging werd verleend ten aanzien van de bijslag op de bijlagen ingevolge de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten.

Op de renten en uitkeringen, berekend naar een verlies van arbeidsgeschiktheid van meer dan vijf en twintig pct., ter zake van ongevallen, welke na 18 Maart 1951, doch vóór 1 Januari 1954 hebben plaats gevonden, alsmede op de renten en uitkeringen aan de nagelaten betrekkingen ter zake van dodelijke ongevallen, welke in die periode hebben plaats gevonden, werd bij de wet van 3 Februari 1954, *Stb.* 61, een bijslag van vijf pct. verleend.

De ondergetekenden stellen thans voor de bijslag van 10 pct., toegekend aan de personen in het genot van een rente of uitkering ter zake van ongevallen, welke vóór 19 Maart 1951 hebben plaats gegrepen, tot 17 pct. te verhogen (artikel 1, eerste en tweede lid, onder a, van het wetsontwerp). Een gelijke verhoging wordt voorgesteld ten aanzien van de bijslag op de bijlagen ingevolge de Wet tot aanvulling der ongevallenrenten (artikel 2 van het wetsontwerp). Dit houdt een vermeerdering in met 7 %, te weten 6 % van $(100 + 10)$ %.

De bijslag van 5 pct., toegekend aan de personen in het genot van een rente of uitkering ter zake van een ongeval, dat na 18 Maart 1951, doch vóór 1 Januari 1954 plaats greep, ware tot 11 pct. te verhogen (artikel 1, eerste en tweede lid, onder b, van het wetsontwerp), waardoor een verhoging met 6 pct. wordt verkregen.

Op de renten en uitkeringen, berekend naar een verlies van arbeidsgeschiktheid van meer dan vijf en twintig pct., ter zake van ongevallen, welke na 31 December 1953 hebben plaats gevonden, alsmede op de renten en uitkeringen aan de nagelaten betrekkingen ter zake van dodelijke ongevallen, welke na die datum hebben plaats gevonden, ware naar de mening van de ondergetekenden een bijslag van zes pct. te verlenen (artikel 1, eerste en tweede lid, onder c, van het wetsontwerp). Echter dient het verlenen van laatsbedoelde bijslag te worden beperkt tot die renten en uitkeringen, welke zijn of worden toegekend ter zake van ongevallen, welke vóór 1 October 1954 — de datum, waarop de in de aanhef dezer memorie bedoelde loonsverhoging zal ingaan — hebben plaats gevonden. Immers, bij het bepalen van het bedrag van de rente of de uitkering ter zake van ongevallen, welke na 30 September 1954 plaats vinden, zal rekening worden gehouden met het jaarloon, dat van de genoemde datum af de invloed van de loonsverhoging zal hebben ondergaan.

Voor zover de rente of uitkering van degenen, aan wie na 30 September 1954 een ongeval overkomt, geheel of gedeeltelijk dient te worden berekend naar het loon, ontvangen vóór 1 October 1954, op welk loon de zes pct.-loonsverhoging nog niet van toepassing was, is het wenselijk om deze verhoging ook in de hierbedoelde gevallen tot gelding te doen komen en de rente of uitkering met een evenredige bijslag te doen verhogen. In verband met de omstandigheid, dat zich hierbij gevallen kunnen voordoen, welke zeer verschillend kunnen liggen en waarvoor derhalve bezwaarlijk bij de wet een algemene regeling kan worden getroffen, is het aangewezen — zoals vroeger ook reeds is geschied — de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ten deze de nodige armslag te geven. Hier toe strekt het derde lid van artikel 1. Het bepaalde bij dit lid biedt voorts de mogelijkheid ook de bedragen van renten en uitkeringen ter zake van ongevallen, welke in het tijdvak van 1 Januari 1954 tot 1 October 1954 hebben plaats gevonden en bij de vaststelling waarvan de vorige loonsverhoging slechts gedeeltelijk van invloed is geweest — namelijk voor zover loonperioden na 31 December 1953 bij de berekening in aanmerking werden genomen — met een billijkheidshalve vast te stellen bijslag te verhogen.

De ondergetekenden hebben, ter wille van de overzichtelijkheid, in het onderhavige wetsontwerp de wet van 3 Februari 1954, *Stb.* 61, tot tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen, ingepast. De genoemde wet kan dan ook bij het in werking treden van de onderhavige wet vervallen.

De aan de hierboven bedoelde voorzieningen verbonden kosten worden op ongeveer f 1 300 000 's jaars geraamd.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
A. A. VAN RHIJN.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.